

A szerviensek házaiba vagy falvaiba sem mi nem szállunk, sem a mi lovászaink, sem solymáraink, sem pecéreink, sem szekereink nem szállnak az ő akaratuk ellenére. Ha pedig valahol megtörténik, hogy mi vagy a mi tisztviselőink megszállnak, igazságos térítést fogunk fizetni, miként az alábbiakban foglaltatik.

És mivel emiatt, tudniillik mind a mi és a királyné asszony és fiaink, mind érsekeink, püspökeink, báróink és nemeseink megszállásai miatt az egész országban elviselhetetlen károkat és terheket látunk keletkezni, szigorúan elhatározva megparancsoljuk, hogy semmit se fogadjanak el a mi vagy a mieink konyhája számára, csak a méltányos ár megfizetése után. Hasonlóképpen sem gabonából, sem borból, sem más szükséges dolgokból semmit se fogadjanak el, csak az igazságos ár megfizetése után.

Az olyan honi személy ügyében, akinek igazságot nem szolgáltatnak, a faluból három paraszt tartozik esküt tenni, és ezeknek az esküjére a külföldi vendég, bárki volt is, a honi személynek teljes igazságot szolgáltatasson a királyi bírsággal együtt, vagy pedig a falu ura, bárki is legyen az, akár érsek, akár püspök, akár nemes, személyesen tartozzék az ügyben igazságos ítéletet mondani.

Amely nemes pedig eme törvényünk végzése szerint igazságot nem szolgáltat, az ilyeneket bármilyen püspök a saját egyházmegyéjében közösítse ki, és mi őket mint kiközösítetteket fogjuk tekinteni mindaddig, amíg a sérelmet szenvedettnek megfelelő módon elégtételt nem adnak. (Szilágyi Loránd ford.)